

FOTO: EVA KYLLAND

Alganesh (33) fra Eritrea fikk ny «familie» i Norge ved hjelp av Gunhild fra Fagerlia. En lykkelig barndom i Ålesund har blitt med Gunhild Jackobsen videre i livet.

MØTE: Gunhild Jakobsen i Home-Start Familiekontakten Frelsesarmeen gjør avtale om å besøke enda en mor.

TENK OM JOBB OG VENNER

– Vi hørte til i ungeflokken i lykkelige Fagerlia. De som er nye i landet vårt, trenger også sånt.

Alesund er alltid i hjertet mitt. Jeg hører til der. Lyset er så fint. Vi har havet. Vi har fjellet. Vi har alt, sier Gunhild Jakobsen (57).

Hun bor i Oslo, er barnevernspedagog og startet for ti år siden Home-Start Familiekontakten Frelsesarmeen i Bydel Østensjø. Siden har hun koordinert dette arbeidet. Det er en av 37 avdelinger i HSF Norge. Frivillige besøker småbarnsfamilier, som har behov for positiv voksenkontakt, et medmenneske som kan lytte og gi praktisk og følelsesmessig støtte.

Selv vokste Gunhild opp i lykkelige Fagerlia sammen med 40 til 50 unger, som hun kunne leke med.

– Det var helt fantastisk. Glede og tilhørighet er følelsene som først dukker opp når jeg tenker tilbake. Vi spurte hverandre: «Vil du være lag med meg nå?»

– Om vinteren dro vi kjelker opp til toppen og rant ned. Der var litt biler, men vi klarte å holde oss unna. Og vi gikk på ski. Jeg ser oss for meg nede på flata, der vi spilte ball. Så dro vi for å bade. Barna gikk ut og inn hos hverandre, vi var mest ute, sprang fritt rundt. Hadde ikke voksne som fulgte etter oss. Men foreldrene våre hadde utsikt fra vinduer ut til gatene der vi lekte.

– Jeg husker ikke noe utestenging, mobbing eller baktalelse. Vi hørte sammen. Ingen var finere enn de andre.

Å mestre

Mens Gunhilds foreldre levde, besøkte hun dem i Ålesund mange ganger i året. Far Erling underviste i maritime fag ved Ålesund videregående skole. Mor Olaug var håndarbeidslærerinne på Larsgården skole. Hun lærte Gunhild å strikke fire år gammel.

– Jeg laget egne mønster, sånn som

mamma. Hun ga søsteren min og meg garn i julegave. Det var de fineste gavenene vi fikk, for da kunne vi strikke.

I Bøler kirke i Oslo har Gunhild startet opp månedlig tekstilverksted sammen med et tverrfaglig team. Det kommer 40 til 90 mennesker, flest kvinner og barn, som sitter rundt langbord og syr, strikker, maler – hver gang lager de noe nytt i tekstiler. Alle har først spist seg gode og mette på et varmt måltid, som en kokk har servert.

Gunhild inviterer familier fra HSF til Bøler Tekstilverksted.

– Der opplever alle å mestre noe. Og de gjør det sammen som familie. Vi lærer først teknikker til mødrene, som deretter underviser barna sine.

Initiativet er et svar på spørsmålet: Hvordan kan vi gi bydelens mangfold av familier en arena for å bygge nettverk og føle seg inkludert? Bøler er en av drabantbyene på Oslos østkant, og

der bor de fleste innvandrerne fra land i Asia, Afrika og Latin Amerika.

Åpnet dør

Blant dem som trofast møter opp er Nesrin Kuvvetli (51) fra Tyrkia. For 21 år siden ble hun mor. Livet smilte. Men det var vanskelig å kombinere jobben med barn. Nesrin og ektemannen tok et stort valg: Han dro til Oslo og startet grønnsaksbutikk.

Etter fem år fikk hun innvilget familieforening. Nesrin og sønnen kom for 11 år siden. Hun forsøkte å lære norsk og søke jobber, men språket var ikke godt nok, og Nesrin følte seg ensom.

Så fødte hun for åtte år siden tvillingene Baran og Nasya.

– En dobbel glede.

Nesrin så stort på oppgaven som mor. Hun bodde i en blokk i fjerde etasje uten heis. Mannen arbeidet så lange dager at hun ble alene om den daglige

OPPMERKSOMHET: Nasya føler seg hjemme og nyter oppmerksomheten fra snille voksne, som de to språkpedagogene, Marianne Svendsen (til venstre) og Samin Ansar.

FINT BESØK: Fra venstre språkpedagog Marianne Svendsen, Gunhild Jakobsen, mor Home-Start Norge Wenche Heimholdt Isaksen med boka om Bøler Tekstilverksted, ordfører i Oslo Marianne Borgen, tekstilkunstner Kristine Fornes og språkpedagog Samin Ansar. Prest Erle Fagermoen er også med i teamet.

☺☺ **Når vi er her, er vi glade. Jeg får snakke norsk. Vi glemmer alt annet og bare koser oss.**

Alganesh Bokretsien Emha

TEKNIKKER: De lærer nye teknikker i stadig nye materialer. Minstejenta får hjelp med å sy av mamma Alganesh.

INSPIRERER: - Jeg tegner og danser og skriver, sier Nasya. Tekstilverkstedet inspirerer.

KUNNE FLYTTET TIL ÅLESUND

omsorgen. Da barna var noen måneder gamle, kom Nesrin i kontakt med Gunhild i Home-Start. På den tiden var Bøler Tekstilverksted i startgroppa, og Gunhild inviterte Nesrin.

Sju år senere sitter den lille familien og spiser suppe på tekstilverkstedet sammen med den noe eldre kvinnen som begynte å besøke dem. Hun og Nesrin ble så gode venner at de fortsatte å omgås.

- Det var Gunhild i Home-Start som åpnet en dør for meg til kontakt med flotte mennesker. Hun er en engel. For meg. For oss.

Nesrin blir stille. Tårer presser på. - Gunhild står meg veldig nær, jeg føler at hun er min storesøster.

Inkludering

- Mye kan skje når de åpner opp og slipper inn en norsk person i hjemmet sitt, sier Gunhild, men dette er jo ikke nok til å utvide nettverket og hindre sosial isolasjon. Det blir ofte lettere ved at de kommer inn i et fellesskap, sånn som tekstilverkstedet. Når de samme menneskene møtes gang på gang her,

og på andre aktiviteter som HSF arrangerer, så finner de etter hvert trygghet og tilhørighet. Og de blir tvunget til å snakke norsk, som jo er nøkkelen til integrering.

Politikere og andre, som stikker innom verkstedet, har for lengst begynt å bruke ord som «å knekke en inkluderingskode for kvinnelige innvandrere».

Nylig kom boka «Bøler Tekstilverksted. Historien om et verdensrom». I forordet skriver redaktøren: «Vi ser opplevelser av å bli oppslukt, la seg rive med og være i flyt. Vi ser at Bøler Tekstilverksted vekker liv i folk og vi ser at aktivitet gir farge og mening i tilværelsen.»

Fikk familie

- Jeg har fått tre bestevenninner her, forteller Alganesh Bokretsien Emha (33) fra Eritrea.

Venninnen fra Etiopia har en sønn på sju år som kaller Alganesh for tante. Begge damene stråler av glede når de bekrefter at «ja, vi har blitt som en familie».

- Jeg sier takk til Gunhild. Det er litt vanskelig å leve uten familie, sier Alganesh.

- Familien hennes er i landet hennes. I vårt land, forklarer datteren Diana (7).

Det var en ansatt i NAV som for to år siden satte Alganesh i kontakt med Gunhild. Da var firebarnsmoren skilt og helt alene. Første gangen hun kom til tekstilverkstedet kjente hun ikke noen.

- Mange kom og hilste på meg, alle var snille. Gunhild forklarte hva som skulle skje. Straks hadde barna det veldig gøy.

- Når vi er her, er vi glade. Jeg får snakke norsk. Vi glemmer alt annet og bare koser oss.

Rimeligere

Alganesh er også med i en bakegruppe, som Gunhild startet for seks år siden, i en åpen barnehage. Å lese og forstå en oppskrift på norsk er ikke enkelt.

- Bakegruppa er et resultat av sunnmøringen i meg, sier Gunhild, - disse kvinnene pleide kjøpe kaker. Jeg likte

ikke tanken på det, når de kunne bake til en mye lavere pris.

Det er arbeidet i Home-Start som fyller det meste av tiden hennes.

- Jeg opplever det ekstra hyggelig når sunnmøringer ønsker å bli frivillige, merker at vi har noe til felles.

- Fortsatt føler jeg at Ålesund er min by. Det er klart jeg gjerne skulle tatt med både jobb og venner dit.

Nylig møttes 15 gamle venner fra Fagerlia til reunion. De fortalte hverandre historier fra gamle dager, og tiden fløy.

På Facebook følger Gunhild Bypatrioten Ålesund, Du vet du er fra Ålesund når ... og Sunnmørske ord og uttrykk. Hvem vet, kanskje pensjonist Gunhild om ti år skaffer seg et krypinn i byen der hjertet hennes bor.

EVA KYLLAND
helg@smg.no